

Vestslesvigs_Tidende_(Tønder)_side-2 1885-05-12

Mordet paa Østedgaard Mark. "Politikens" Korrespondent i Fredericia Skriver: Den for Mordet paa den svenske Pige I Kristine Olsson mistænkte Røgter har afgivet følgende Tilstaaelse : Efter at have indbildt Pigen, der tjente i Gaarde med ham, at han havde skaffet hende en Plads, som Hans Kone skulde fratræde den 1. November f. A. i Ravnholdt ved Lunderskov, I aftalte han med hende et Sted, de kunde mødes den 31. Oktober om Aftenen Kl. 8, naar han kom fra et Ærinde i Pjedsted. Han skulde da følge med ham til nogle Pårørende i et af Østedgaards Huse og j derefter vilde han ledsage hende til Fredericia for at hun kunde rejse derfra til Lunderskov med Nattoget. Pigen, som troskyldig gav Møde, indvilgede undervejs i at gjøre et lille Ophold paa Skrænten af en Mergelgrav "for at de kunde snakke lidt sammen". Blandt andet fik Morderen her at vide, hvor mange Penge hun havde, og hvor hun havde gjemt dem hos sig, og før hun anede noget, greb han med begge Hænder fast om hendes Hals og klemte til af alle Kræfter, trak hende derpaa ned af Skrænten ud i vandet og holdt hende Hoved under Vandet til Livet var fuldstændig! udslukt. Han tog da hendes Penge, ialt 58 Kroner, som indsvøbte i et Lommetørklæde var gjemt under Kjolelivet, og med et af hendes Strømpebaand bandt han Klæderne op saa de kom til at danne en Pose, og fyldte dem med Sten og Ler, hvorpaa han kastede Liget ud i Mergelgraven. Efter Mordets Fuldbyrkelse, som han havde bestemt flere Dage forud og som vel, jo mere han tænkte derpaa og hans indskrænkede Forstand tog han lidet udviklede Vilje fangen, drev han omkring til efter Midnat og blev da paa Gaarden til om Morgenen, da han rejste til Konen, som skulle bebo en Lejlighed i Fuglsted ved Hvilested Kro. Den 1. Maj forlod han sin Tieneste paa Østedgaard hvor han da havde været i 2½ Aar, for at overtage Huset i Lindknud, hvor han blev paagreben.

Morderens Navn er Kristen Ole Jokumsen, han er født den 13. September 1857 paa Vester Torsted Mark i Værst Sogn ved Kolding. Med Hensyn til det Udvortes er han snarere over end under Middelhøjde, mager og har en noget slentrende Gang. Fremstaaende Skuldre og en ludende, foroverbøjet Holdning. Hovedet er lille. Ansigtet langagtigt og smal. Han har smaa mørke og stikkende Øjne. som sidder dybt i Øjehulerne.

Det var ikke noget godt Indtryk, han gjorde paa mig, da jeg i Dag stod overfor ham, men han bærer jo ogsaa nu Mordermærket. Det lader til, at han først nu nogenlunde forstaar, hvilken farlig Forbrydelse han har begaaet. Han græder næsten hele Tiden, læser i Biblen og ynker og beklager sin Kone og sit Barn samt de gamle Forældre, som efter hvad han siger, er hæderlige Folk. Tanten om at skulle bøde med Livet fylder ham med Rædsel, og han klynger sig til Haabet om at blive benaadet med – Tugthusarbejde.

Kilde: [Det Kgl. Biblioteks mediesamlinger](#)